

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)  
Tekst: Mattheüs 21, 1 - 11  
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 136 : 1, 2, en 21 (beurtzang vs 1: eerste twee regels mannen, vs. 2: eerste twee regels vrouwen, regels 3 en 4 allen en hetzelfde geldt voor vs. 21)**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen : Gezang 90 : 1 en 2**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Kindermoment**
8. **Schriftlezing : Mattheüs 21 : 1 – 17**
9. **Zingen : Psalm 48 : 1 en 4**
10. **Tekst : Mattheüs 21 : 1 - 11**
11. **Zingen : Gezang 40 : 1 - 4**
12. **Dankzegging en voorbede**
13. **Lied 401 Opwekking door solist**
14. **Dienst van de offeranden**
15. **Slotzang : Psalm 118 : 8 en 9**

**Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,**

Het zou toch wat zijn, jongens en meisjes, als koningin Beatrix op 30 april in Hoogvliet en Spijkenisse haar verjaardag zou vieren. Ik denk dat jullie dan wel gingen kijken met je vader en moeder. Want de koningin komt hier niet elke dag. En als het dan ook nog eens feest is, is dat helemaal een reden om te gaan kijken. Want dan komen ook andere mensen van het koninklijk huis. Prins Willem-Alexander, prinses Maxima, misschien zijn hun kinderen er ook bij. Prachtig. En als je een jongen bent en van auto's houdt, dan ben je misschien ook wel heel nieuwsgierig wat voor auto de koningin heeft. Misschien komt ze met zo'n verlengde Mercedes of Volvo. Een prachtige luxe slee, die schittert in de zon. En je staat met je vader en moeder bij de plek waar de auto stopt om uit te stappen. Dat is dan natuurlijk best spannend. Dus je kijkt uit naar de auto en je juicht samen met de andere mensen als de auto's van de koningin en de rest van de familie stopt en de koningin uitstapt. Daar is de koningin. En misschien gaan mensen wel spontaan 'Lang zal ze leven' zingen. En de iedereen vindt het prachtig.

Maar zou iedereen het nog zo prachtig vinden als de koningin in een bestelbus komt? Zo'n bestelbus zoals stratenmakers die wel hebben. Met een cabine en daarachter een open bak, waar ze gemakkelijk hun gereedschap in kunnen gooien en stenen en zand in kunnen meenemen. Misschien zouden wat jongelui dat wel lachen vinden, maar heel veel andere mensen zouden het niets vinden. En ze zouden waarschijnlijk ook helemaal niet juichen als de koningin uitstapt. 'Ah, dat is toch niks. De koningin in zo'n bestelbus. Ze neemt ons blijkbaar niet helemaal serieus. Als je een koningin bent dan moet je je wel een beetje als koningin gedragen. Ja, toch? En dan moet je niet doen alsof je Jan met de pet bent.

Maar als we naar de Here Jezus Christus kijken dan is dat wel wat Hij doet. Hij is bij Betfage op Olijfberg. Een berg die aan het noordoosten van Jeruzalem ligt. Vandaar heb je een prachtig uitzicht op Jeruzalem en ook op de tempel, want die ligt ook in de noordoostelijke hoek van de stad. Vanaf de Olijfberg ziet de Here Jezus de stad van David liggen. In al zijn pracht. Hij weet ook dat zijn laatste dagen op aarde zijn gekomen. Het is de maandag voor Goede Vrijdag. En Hij gaat zijn Koninklijke intocht in de stad maken. Hij gaat de intocht maken die Zacharia al heeft voorzgd. Een feestelijke intocht. Leest u maar eens met me mee in Zacharia 9,9 en verder. Daar staat:

*Juich, Sion, Jeruzalem, schreeuw het uit van vreugde! Je koning is in aantocht, bekleed met gerechtigheid en zege. Nederig komt Hij aanrijden op een ezelsveulen, op een hengstveulen, het jong van een ezelin.*

De Here Jezus wil dus als een koning Jeruzalem binnen gaan. Het is opvallend dat Hij dit zelf moet organiseren. Het is niet zo, dat mensen naar Hem toe komen om Hem op Koninklijke wijze in te halen. Hij moet het zelf organiseren. Maar Hij doet dan vervolgens wel op een Koninklijke manier. Voor deze intocht stuurt de Here Jezus twee leerlingen op pad. Zij moeten naar een dorp in de buurt gaan. Daar zullen ze een ezelsveulen vinden. Een jonge hengst samen met zijn moeder. En ze moeten de beide dieren vorderen. Zoals knechten van een koning bezittingen van anderen vorderen. Hier wordt niet gesmeekt of gebedeld. Hier wordt geen toestemming gevraagd. Hier wordt opgeëist. De Heer heeft ze nodig. Het gaat om het veulen, maar de Here wil dat ook de moeder van het veulen meekomt. De reden daarvoor is vermoedelijk om het veulen zo min mogelijk stress te bezorgen. En zo gebeurt het. Ze vinden de deuren en brengen deze bij de Heer. De Heer had ze gezegd wat ze zouden moeten zeggen als iemand ze zou aanspreken op het feit dat ze de ezels los maakten en meenamen. Uit het evangelie naar Marcus weten we dat dit ook gebeurd is. En toen ze gezegd hadden dat de Heer ze nodig had, hadden ze hen met rust gelaten. Precies zoals Christus had gezegd.

Zo kwamen ze met de twee ezels terug bij de Here Jezus. Ze legden er mantels op en lieten de Heer daarop plaats nemen. Sommige mensen hebben zich op grond van deze woorden een verkeerd beeld gevormd. Alsof de Heer op beide ezels tegelijk reed. Maar met woord ‘daarop’ verwijst niet naar de ezels, maar naar de mantels die ze op de ezels hadden gelegd. De Heer Jezus zat op het veulen. En de moeder van het veulen liep ervoor of ernaast.

We zijn misschien geneigd om de tocht van de Here Jezus op dit ezelsveulen als een triomftocht te zien. Een hoogtepunt in het leven van onze Heiland. Maar zo kun je deze tocht van een kleine kilometer toch niet echt noemen. Wat al wel duidelijk wordt uit de woorden die Mattheüs uit Zacharia heeft aangehaald. “Kijk, je koning is in aantocht, hij is zachtmoedig en rijdt op een ezelin en op een veulen, het jong van een lastdier.” Er is een koning in aantocht, maar deze koning slaat in de ogen van een neutrale toeschouwer een vreemd figuur. Is dit nu een koning? David, dat was een koning. Die zat hoog op zijn paard en droeg vaak prachtige wapens en kleren een koning waardig. Op hij stond

op een prachtige strijdwagen, die getrokken werd door een of twee prachtige paarden. Dat waren vervoersmiddelen waar de mensen in die tijd bewondering voor hadden. Dat waren de Ferrari's en Porche's van die tijd. Dat waren symbolen van succes. Maar een ezel. Wat stelde dat nu voor? Zacharia zegt het ook met zoveel woorden: het jong van een lastdier. Een ezel was het vervoersmiddel voor de eenvoudige man. De Opel en Volkswagens van die tijd. En dan nog niet eens een luxe wagen, maar meer een bestelbusje. Nou, daar gaan de harten van de mensen niet sneller van kloppen. Daar komen de mensen hun huizen niet voor uit. Daar onderbreken spelende kinderen hun spel niet voor. Wat een koning! Een koning in een bestelbus. Een koning zonder prachtige koningskleren. Een koning zonder kroon. Voor een oppervlakkige waarnemer was het eigenlijk een merkwaardig schouwspel.

“Hosanna voor de Zoon van David!” Is deze man op dat ezelsveulen een zoon van de grote koning David. De David die als jonge man al de reus Goliath had verslagen. De David die vele malen het leger van Israël heeft aangevoerd in de strijd en daarbij tientallen, zo niet honderden vijanden heeft verslagen. O, ja, er roepen en juichen talloze mensen. Mensen uit de gebruikelijke schare die Jezus volgden. Maar geen weldenkend mens zou zichzelf verlagen door aan deze vertoning mee te doen? Een beetje takken van de bomen breken en deze op de weg leggen. Of nog dwazer, je mantel op de weg leggen, zodat Jezus daar overheen kan gaan op de rug van dat ezelsjong. Alsof je de rode loper uitrolt.

De intocht van de Here Jezus Christus was dus maar niet een ongecompliceerde blijde happening. De schare die de Here Jezus vanuit Bethanië was gevolgd is blij. Want zij hebben gezien of van anderen gehoord, hoe Jezus kort daarvoor Lazarus uit de dood had opgewekt. Terwijl die al dagen in het graf lag en zijn lichaam al aan het ontbinden was. Ze zijn getuigen geweest van de andere machtige wonderen die Hij heeft gedaan of ze hebben ervan gehoord. Zij geloven in de grootheid van Jezus. Zij zien in Hem een nieuwe koning voor Israël.

Zij roepen Hosanna en zwaaien daarbij met palmtakken. Het is niet waarschijnlijk dat ze de palmtakken van bomen uit de directe omgeving hebben kunnen trekken, want er zijn rond Jeruzalem geen palmbomen. Waarschijnlijker is het dat de mensen de palmtakken die ze gebruiken bij het Loofhuttenfeest uit hun huizen hebben gehaald. En tijdens het zingen van een lofzang zwaaide men er dan mee in alle richtingen om daarmee te

zeggen: Heer, het komt allemaal van u. En daar past dan ook het woord 'hosanna' bij. Want dat betekent: 'help toch', 'geef toch redding en geluk'. En zo zien de eenvoudige mensen, die overwegend de schare vormde, die Jezus volgde de Heer Jezus Christus. Zij geloofden in Hem. Zij geloofden dat Hij redding zou brengen en geluk. Zij wilden dat Hij hun Koning zou worden. Zij stoorden zich niet aan het feit dat Hij op een ezelsveulen reed. Integendeel. Zij begrepen de symboliek. En zij richtten zich met hun woorden tot de stad Jeruzalem. Want de woorden: 'Gezegend Hij die komt in de naam van de Here', zijn afkomstig uit de Psalm 118 vers 26. Een psalm die gaat over de Gezalfde van God. Een Gezalfde die als steen door de bouwers werd afgekeurd. Maar die door God tot hoeksteen is uitgekozen. Jeruzalem moet het weten dat dit de beloofde Messias is. Dat dit hun koning is.

Zij zagen dat Jezus niet een koning wilde zijn zoals zij die uit de wereld kenden. Machtige mannen die hun macht gebruikten om voor zichzelf en hun vrienden een luxe leven te organiseren. Mannen die zich niet bekommerden om de gewone man. Maar Jezus uit Nazareth hadden ze leren kennen als iemand die wel hart en liefde voor hen had. Hij had hun zieken genezen. Hij had geliefden bevrijd van boze geesten. Hij had hun te eten gegeven. Hij had zijn macht getoond over de wind en de zee. Hij had zelfs oog gehad voor de hoeren en de tollenaars. Mensen die waren uitgespuugd door de samenleving en waar iedereen op neerkeek. Hij had zonden vergeven. Hij had in alles laten zien dat Hij zachtmoedig is.

Zachtmoedig, dat betekent dat mensen je mogen benaderen en dat je ze met vriendelijkheid tegemoet treedt. Het betekent dat je geduldig bent en mensen graag hun zonden vergeeft. Het is tegenovergestelde van opvliegend, agressief en wraakzuchtig. Ja, dat is Christus. Vredelievend, geduldig en vergevingsgezind. En daar getuigt het rijdier van waar deze koning op zit. Hij voelt zich niet boven de massa verheven, zoals zoveel geleerden, machthebbers en rijken in Jeruzalem. Maar Hij voelt zich met hen verbonden en schaamt zich er niet voor om als koning op een lastdier Jeruzalem binnen te rijden.

Een bijzondere gezicht moet het zijn geweest voor mensen die vanaf de stadsmuren van Jeruzalem alles hadden gezien. Die juichende menigte mensen die van de Olijfberg afdaalde naar het dal van de beek Kidron. Aan de andere kant mensen die uit de stad Jezus tegemoet gingen en met palmtakken zwaaiden en Jezus toejuichten met de

woorden “Hosanna voor de Zoon van David! Gezegend hij die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hemel!” Om vervolgens te zien hoe de menigte vanuit het dal omhoog klom naar om door de Schaapspoort de stad binnen te gaan.

Maar betekende dat nu, dat Jezus ook in de stad van David met vreugde werd ontvangen? Als de Zoon van David werd binnen gehaald? Zoals een stad koning eervol ontvangt? Nee. De stad raakte wel in rep en roer door de opwinding van de mensen over Jezus. Maar het is geen warm welkom. Nee, in de stad vragen de mensen: ‘Wie is die man?’. Betekent dat dat ze Hem niet kenden? Nee, dat is onwaarschijnlijk. De Heer Jezus was voor het overgrote deel van de mensen een bekend figuur. Het is beledigend bedoeld. Dat blijkt ook uit hun afstandelijke woordkeuze. ‘Wie is die persoon?’. ‘Wie is Hij nu helemaal?’. Het is dus geen vraag om informatie. Maar een vraag die bedoeld is om Hem ter discussie te stellen. Zoals in de komende dagen nog geregeld zou gebeuren. Bijvoorbeeld in vers 23 van ons hoofdstuk. Daar komen de hogepriesters en oudsten naar Jezus toe om Hem te vragen op grond van welke bevoegdheid Hij de dingen doet die Hij doet?

En het antwoord dat dan vanuit de menigte komt, legt het probleem van Jeruzalem bloot. Want het antwoord is: ‘Dat is Jezus de profeet.’ De profeet. Niet zomaar een profeet. Maar dé profeet. De profeet van God. Maar daarop volgt dat gelijk de ergernis. Want Hij is niet de profeet uit Jeruzalem. Maar Hij komt uit het onbeduidende Nazareth in Galilea. Jezus is niet een van hen en zal het ook nooit worden. Jezus levert slechts ergernis en onrust op. Hij is een bedreiging voor hun macht. Hij is een bedreiging voor hun bestaan. Een dergelijke koning hoeven ze niet. Willen ze niet.

En hoe zit het met ons? Stel eens dat wij in de dagen van zijn intocht in Jeruzalem hadden gewoond. Zouden wij Hem tegemoet zijn gegaan om Hem toe te juichen? Zouden onze burens ons mogen zien in die stoet van jubelende mensen? Verlangt wij naar die zachtmoedige koning? We zijn christenen. Velen van ons zijn in de kerk opgegroeid. We hebben belijdenis gedaan van ons geloof. Maar toch kan Jezus Christus voor ons ook een ergernis worden. Willen wij echt een koning die zo zachtmoedig is als Hij? Ja, natuurlijk, willen we wel een koning die zachtmoedig is voor onszelf. Het is natuurlijk heerlijk als je met al je verdriet en ellende, ook de ellende die je zelf veroorzaakt door je eigen zonden, bij Christus mag komen. Weten dat Hij je niet zal afwijzen, is een groot geschenk. Weten dat Hij toch weer ons zal vergeven is een bron

van diepe vreugde. Maar mag Hij net zo zachtmoedig zijn voor anderen? Mag Hij ook zo zachtmoedig zijn voor broeders en zusters met wij zo moeilijk door de deur kunnen? Voor mensen die wij misschien helemaal zat zijn. Mag Christus ook hun zachtmoedige koning zijn. En hoe gaat u om met de ergernis van deze wereld over uw Koning? Een wereld die een koning verwerpt die niet aan hun verlangens voldoet. Die een koning verwerpt die niet praalt en pronkt met zijn macht, maar die heel eenvoudig is. Die zich ergert als een koning niet op een prachtige wagen komt, maar op een jong lastdier. Willen wij dienstknechten zijn van zo'n koning? Willen wij met Hem in verband gebracht worden? Willen wij met Hem lijden? Zijn wij bereid voor Hem offers te brengen?

Ik weet het, wij zijn christenen, daarom zitten we hier. En ik bedoel met deze vragen ook niet te zeggen dat ik twijfel aan uw christen zijn. Maar ik ben zelf lang genoeg christen, om te weten hoe gemakkelijk je toch meegesleept wordt met deze wereld. Om te weten hoe gemakkelijk je gaat denken zoals deze wereld. Om te weten dat negatieve gevoelens over broeders en zusters of andere mensen zomaar wortel kunnen schieten in ons hart. En daarop moeten onszelf telkens weer onderzoeken. Zodat we werkelijk in ons leven de profeet uit Nazareth als onze Koning aanvaarden en aanbidden. Zonder ons te ergeren aan zijn nederigheid en zachtmoedigheid. Zodat Hij werkelijk door ons wordt gehuldigd als de Koning, Profeet en Hogepriester die Hij voor zijn volk wil zijn.

**Amen**